

Full diocesà

27 de novembre del 2016

p5 – Beneït un quadre de Joan Pau II a l'església dels Dolors de Vic

p6 i p7 – Una nova edició de la Litúrgia de les Hores en llengua catalana

L'Advent i el diumenge de la Paraula

A instàncies de l'Associació Bíblica de Catalunya, responnent a la crida dels bisbes de la Tarraconense, som convidats tots els diocesans a viure la setmana de la Bíblia i el diumenge de la Paraula, en el primer diumenge d'Advent. Així, doncs, aquest diumenge 27 de novembre serà un bon moment per a solemnitzar d'alguna manera el signe de la Paraula. Un lema ens inspira enguany aquest atansament a l'escriptura: la Paraula de Déu és llum dels meus passos.

Certament les lectures que acompanyen la vida de les comunitats cristianes i de cada batejat són llum per a tots. La Paraula il·lumina la vida del creient en el camí diari; reforça les decisions personals i comunitàries; suggereix pistes per

a les actuacions concretes d'aquell que es deixa interpel·lar a fons per les propostes que se'ns dibuixen. Posar en relleu la centralitat de la Paraula de Déu en la vida espiritual, en l'existència quotidiana i en l'acció de l'Església, és, sens dubte, una qüestió fonamental. Com ens recorda el Concili Vaticà II a *Dei Verbum*, 25: «Cal, doncs, que els fidels s'acostin de bona gana al mateix sagrat text, tant per mitjà de la sagrada litúrgia, farcida d'expressions divines, com pel camí de la lectura piadosa, o per instruccions adaptades a aquesta finalitat [...]. Recordin, però, que l'oració ha d'acompanyar la lectura de la Sagrada Bíblia, a fi que esdevingui conversa entre Déu i l'home; perquè, quan preguem, parlem amb ell; l'escoltem quan llegim els oracles divins (St. Ambrós).

«Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles»

Diumenge I d'Advent / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem. Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veni, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè de Sió en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor.» Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra. Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

(2,1-5)

Salm responsorial

Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.» (Salm 121)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

(13,11-14a)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fóra pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fóra presa i l'altra deixada. Vetlleu, doncs, per-

què no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

(24,37-44)

«Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia»

Advent: temps d'espera, temps d'esperança

Joan Hakolimana, prev.

Mentre l'espera pot tancar-nos en les nostres expectatives, l'esperança ens obre al present. S'alimenta de la fe: Crist ve a compartir el nostre camí. La seva vinguda revela que les nostres vides actuals ja són l'estatge de Déu i que els nostres passos diaris van acompanyats de la seva presència. Aquesta fe s'ha anat alimentant d'experiències variades en la pedagogia divina.

El profeta Isaïes i el Salmista són testimonis d'una etapa en aquesta pedagogia. Evoquen Jerusalem com a lloc de trobada amb el Senyor. En uns temps de gran incertesa prèvia a l'exili del 587, hom acudia a Sió per trobar un oasi de pau. Tanmateix, Jerusalem va acabar en ruïnes. Amb les seves vicissituds, va ser una mediació per a portar el creient a buscar Aquell qui és la pau.

Crist és la nostra pau. Ve cap a nosaltres. Si bé el nostre camí no s'atura, passa a ser un «caminar amb», quan li obrim la porta. El repte actual és d'acceptar que a casa nostra sigui casa seva. Ja els antics ho havien copsat. Acudien a Sió amb les mans obertes: «que ens ensenyi els seus camins i seguirem les seves rutes». Semblantment, sant Pau ens convida a aixecar-nos.

L'esperança és activa. No és la forma passiva de la resignació davant els esdeveniments. Esperar és aixecar-nos i anar a l'encontre d'Aquell qui ve com a Fill de l'home. Més que el canvi radical que fou el diluvi, l'Evangeli presenta la vinguda del Fill de l'home com un canvi substancial. De Crist esperem un canvi substancial de la història del món. Puc permetre-li que canviï la meva petita història?

La imatge

És bona cosa fer festa, però si ens deixem absorbir per l'afany de gaudir i menem una vida superficial, distrets constantment per la disbauxa, ens pot passar que no ens adonem de la vinguda constant del Senyor a la nostra vida. Que l'Advent ens ajudi a estar a punt per a acollir-lo amb cor atent i ben disposat.

Foto: El dinar dels remers (1881). Renoir

Agenda

Lit. hores: Setmana I

28 dilluns

—Sant Mansuet, màrtir (†935)
Isaïes 2,1-5 / Salm 121 /
Mateu 8,5-11

29 dimarts

—Sant Sadurní, bisbe (†305)
Isaïes 11,1-10 / Salm 71 /
Lluc 10,21-24

30 dimecres

—Sant Andreu, apòstol (s.I)
Romans 10,9-18 / Salm 18 /
Mateu 4,18-22

1 dijous

—Sant Eloi, bisbe (580-660)
Isaïes 26,1-6 / Salm 117 /
Mateu 7,21.24-27

2 divendres

—Santa Bibiana, màrtir (s.IV)
Isaïes 29,17-24 / Salm 26 /
Mateu 9,27-31

3 dissabte

—Sant Francesc Xavier, prevere
jesuïta (1506-1552)
Isaïes 30,19-21.23-26 / Salm 146 /
Mateu 9,35-10,1.6-8

4 diumenge II d'Advent / Cicle A

—Sant Joan Damascè, doctor
(ss.VII-VIII)
Isaïes 11,1-10 / Salm 71 / Romans
15,4-9 / Mateu 3,1-12

Homenatge a Mn. Dalmau en el seu 90è aniversari

Redacció

El diumenge 6 de novembre es va celebrar al santuari de l'Ecologia del castell de Gallifa el norantè aniversari de Mn. Josep Dalmau. Unes tres-centes persones el van acompanyar en la commemoració d'una llarga vida al servei de l'Església i de Catalunya. Tot i que Mn. Dalmau —rector emèrit de Gallifa— va arribar procedent de l'hospital a conseqüència d'uns problemes de salut, va mostrar la seva energia, alegria i emoció de veure tanta gent congregada a l'entorn d'una de les seves obres més estimades, el santuari de l'Ecologia.

L'acte l'obrí el periodista i escriptor Xavier Garcia, que va glossar la projecció que ha tingut el mossèn en la vida religiosa, política i social de Catalunya i també en els moviments de pau i protesta a Europa. La celebració va comptar amb la presència del conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull, entre altres autoritats. En un replà del bosc, dessota l'absis de l'església, es va inaugurar una escultura de ferro, de Jaume Rodri, que té dos missatges principals tallats en el metall: en primer pla, la inscripció «A Mn. Dalmau. La llibertat, la seva gran aventura», i al fons, l'estelada.

Veus alegres a París

La coral Veus Alegres de Sant Hilari Sacalm va cantar el passat 21 d'octubre a la basílica de La Madeleine de París, dins el seu setantè aniversari, sota la batuta del seu director, Xavier Garriga. Feia mesos que el cor hilarienc estava preparant aquest concert, basat en peces de cant sacre, que sortien una mica del seu repertori habitual. El bon treball va quedar palès en la seva actuació, que va despertar molta admiració i forts aplaudiments.

Visites guiades per a narrar la magnífica història de Sert i Torras i Bages

De gener a abril del 2017, a la catedral de Vic

Després de l'èxit de participació de les visites que van organitzar-se amb motiu de l'efemèride del bisbe Veyan, es torna a oferir la possibilitat de visitar la catedral des d'una nova perspectiva. Aquesta vegada ho fem de la mà de dos personatges de gran rellevància: el bisbe Torras i Bages i l'artista internacional Josep Maria Sert. La visita partirà del context històric i cultural i després descobrirem la figura de Torras i Bages a partir de les seves cartes amb els seus amics, que seran persones reconegudes de l'època, i així anirem trenant la història del bisbe i del seu paper a la catedral de Vic com a promotor de

la decoració duta a terme per Josep Maria Sert.

Per tant, oferim la possibilitat d'una visita guiada a la catedral per tal d'endinsar-nos en la figura de Torras i Bages i J.M. Sert. La visitarem amb guies especialitzats i que han realitzat un acurat estudi de la biografia i obra d'aquest prelat. Les dates de visita seran els dissabtes de 10.30 a 12 h: 14 de gener, 11 de febrer, 11 de març, 8 d'abril. Inscripcions a través del telèfon 93 883 26 55 o enviant un correu a coordinació-episcopus@bisbatvic.com El preu de la visita és de 3 euros, que es pagarà el mateix dia de la visita.

Joan Pau II i els joves

El dissabte 12 de novembre va tenir lloc a les cinc de la tarda a l'església del Dolors de Vic la benedicció d'un quadre de grans proporcions que ocupa la paret est del temple. La temàtica del quadre és sant Joan Pau II i la creu dels joves. L'autor de l'obra, el cotitzat pintor Jordi Díaz Alama, juntament amb el conseller de Cultura de la Generalitat, van ser-hi presents. El bisbe Romà va beneir el quadre i, després d'una lectura bíblica, va glossar el sentit del moment.

Nova edició de la Litúrgia de les Hores en llengua catalana

Ja es pot trobar a les llibreries

En data 27 d'abril del 2016 va ser confirmada per la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sacraments la nova versió de la Litúrgia de les Hores aprovada pels bisbes de les diòcesis de parla catalana.

Aquesta nova versió és fruit del treball de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de Catalunya, que ha actualitzat el text litúrgic introduint-hi totes les modificacions motivades per l'increment del santoral; millorant les traduccions tant del salteri com dels textos dels Pares de l'Església; posant al costat dels himnes en llatí la traducció en català; reorganitzant alguns materials, i aplicant els criteris que han anat sorgint a Roma des de la darrera edició.

Es pot trobar a les llibreries al preu de 80 euros. També la podeu encarregar o comprar a la llibreria diocesana, amb seu al Seminari de Vic i al Casal de l'Església de Manresa.

Principals canvis introduïts en la nova edició

- Al costat dels himnes en llatí s'hi ha posat la traducció en català. En són els traductors Mn. Josep M. Bellpuig, Dr. Josep M. Llovera, Mn. Manuel Tort, Mn. Josep Urdeix i altres.
- S'ha posat l'original llatí al costat de l'himne «Oh Déu, us lloem» i de les antífones finals de la Mare de Déu a Completes (a l'Ordinari).
- Els canvis en les oracions són d'acord amb la tercera edi-

ció del Missal per a més fidelitat al llatí i millora gramatical del català.

- S'ha revisat la traducció de totes les lectures patristiques.
- Els noms amb grafia «complicada» (Bet-Lèhem, Cafarnaüm, Bet-Hània, Isahac, etc.) s'han posat com és costum en català (Betlem, Cafarnaüm, Betània, Isaac, etc.).
- Les antífones per als càntics de Maria i de Zacaries dels diumenges han estat substituïdes per les que apareixien com de lliure elecció en l'apèndix IV de l'anterior edició. Aquestes antífones són traducció de les de la segona edició llatina de la *Liturgia Horarum* i es corresponen millor als evangelis de cada diumenge dels tres cicles.
- D'acord amb la instrucció *Liturgiam authenticam* s'han introduït canvis en la traducció d'alguns textos bíblics (Is 7,14 i Mt 1,23: «La noia tindrà un fill» s'ha substituït per «La verge tindrà un fill»; «Jahvè» s'ha substituït per «Senyor»; Gn 2,24; Mt 19,5; Mc 10,7-8; Ef 5,31; 1C 6,16: «una sola família» s'ha substituït per «una sola carn»; Ex 15,1: «que s'ha cobert de glòria» s'ha substituït per «per la seva gran victòria»).
- També s'han fet algunes petites modificacions en les traduccions del Salteri. Concretament són dotze. En tres d'aquests canvis s'hi ha introduït la paraula «misericòrdia».
- S'han afegit els càntics del Divendres Sant i del Dissabte Sant a l'apèndix I (Càntics i evangelis per a les vetlles) del segon volum. En l'apèndix III (himnes en català) de

tots els volums s'han eliminat alguns himnes i se n'hi han afegit altres de més escaients.

– S'han reorganitzat els volums.

– En el propi dels sants, s'hi han afegit els nous sants o beats dels calendaris universal i diocesans amb els textos aprovats per a les diòcesis o, en el cas de religiosos, els aprovats per a l'orde al qual pertanyien, entre altres modificacions.

La litúrgia de les hores és per tots els fidels

Els bisbes catalans han emés una nota en què diuen que «en aquesta ocasió, després dels ja més de quaranta anys de vida de la traducció i edició de la Litúrgia de les Hores en català, ens plau de fer una crida a mantenir i augmentar l'esperit d'oració de tot el Poble de Déu, i a ser fidels a la pregària de la Litúrgia de les Hores per al bé de l'Església i de tot el món. La Litúrgia de les Hores és donada a tots els fidels, i, per tant, a tots exhortem a gaudir dels fruits que es deriven de la recitació dels

salms, que són Paraula de Déu i ens ajuden a penetrar en el sentit de la Sagrada Escripura, unint-nos així a l'oració del mateix Jesús, que també durant la seva vida terrena els va utilitzar en la seva pregària confiada al Pare. Tant de bo, com ja ho esmentava l'arquebisbe Pont i Gol en la presentació de la primera edició de la Litúrgia de les Hores, esdevingui el llibre de pregària de tota l'Església! D'una manera particular, la Litúrgia de les Hores ha de ser l'aliment de tots els preveres i diaques, religiosos i religioses i membres d'instituts de vida consagrada, que per la seva especial vocació i en fidelitat als seus propis carismes s'han compromès a viure amb radicalitat les exigències de la vida cristiana, entre elles la d'una intensa vida d'oració [...]. Que la pregària de tota l'Església ressoni en els nostres temples, que vivifiqui les nostres comunitats i que penetri en els cors de tots, pastors i fidels. Serà un fruit més d'aquest Any Sant que ens ha fet palpar la misericòrdia del nostre Déu.

Notícies Breus

Jornades de catequesi

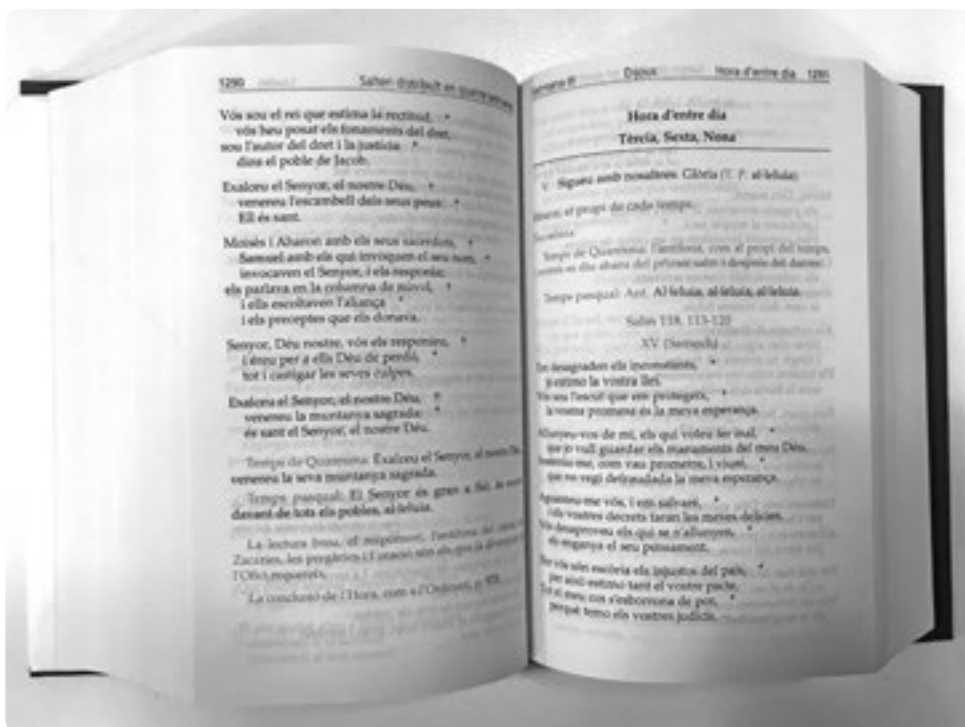
Redacció

Un total de tres-cents catequistes de les diòcesis catalanes i de les Illes que es van aplegar a Caldes de Montbui de l'11 al 13 de novembre en la convocatòria que cada any fa el SIC en les Jornades Interdiocesanes de Catequesi. Aquestes Jornades, que malauradament molts catequistes obvien o desaprofiten, són sempre una ocasió de formació, de convivència, de carregar les piles; i una eina útil per a aprendre i agafar idees.

Nou comentarista

Redacció

A partir d'aquesta edició del Full Diocesà, en ocasió d'un nou Any Litúrgic, Mn. Joan Hakolimana, rector de les parròquies de Sant Vicenç de Castellet, Vilomara i Rocafort, farà els comentaris litúrgics i bíblics de les lectures de cada diumenge. Aprofitem l'avinentesa per a agrair a Mn. Josep Molist els profunds i originals comentaris amb què ha enriquit la nostra publicació aquest any.

Maria, la dona del «sí»

Romà Casanova, bisbe de Vic

Maria en el temps d'Advent és contemplada com a model d'esperança. En ella es fa present tota l'espera confiada del veritable poble d'Israel que sap que Déu és sempre fidel a les seves promeses. En ella es fan vida les actituds pròpies del qui espera confiadament: atenta a la paraula, oberta a la voluntat de Déu, capaç de meravellar-se davant l'obra de Déu. I tot això amarat de la humilitat dels qui resten sorpresos davant una elecció que mai no l'haurien ni somiada.

Maria en el temps d'Advent és la dona del «sí» a la voluntat de Déu que li arriba per mitjà de l'àngel. Amb aquest «sí» Maria obre tot el seu ésser a l'obra de Déu en ella. El seu «sí» és un «fiat», que és faci en ella la voluntat del Senyor. En la resposta que Maria dona a l'àngel no hi ha cap «jo». Déu i la seva voluntat ho és tot per a Maria. L'abandonament en mans de Déu és ple. Maria es deixa del tot en la voluntat de Déu, el Déu de les promeses, per a qui, com va dir l'àngel, res no és impossible. En Maria es manifesta la fe en grau alt i preminent. Una fe que l'acompanya tota la seva vida, fins al peu de la creu, en la prova més forta de la fe de la història de la humanitat. El «sí» de Maria fa possible un nou començament de la història de la salvació

de la humanitat. No solament Déu actua en la història per mitjà de la creació i dels seus profetes, sinó que el seu Fill s'ha fet part d'aquesta creació, del temps i de la història. No oblidem, però, que és el sí d'una criatura humana la que fa possible que la voluntat salvífica es manifesti, es realitzi; encara més, es faci carn de la nostra carn.

I aquest «sí» de Maria obre per a tots nosaltres un horitzó ben clar: la possibilitat d'entrar confiadament en l'àmbit de la participació en la vida divina. Aquesta és la realitat que ens ha obert el sí de Maria. Nosaltres podem participar de la vida divina, de la filiació divina perquè el Fill etern de Déu s'ha fet home com nosaltres. Però sols hi entrem si ho fem en la mateixa dinàmica de Maria: la fe, la confiança en Déu. No oblidem, però, que la fe és sempre resposta a la proposta d'amor i de salvació de Déu. La fe no és un salt al buit envers el que és desconegut, sinó resposta confiada a la paraula que realitza el que diu, a l'amor que vol donar-se. La fe de Maria obre la porta a la presència de Crist. La fe del cristià, de tothom qui s'obre a la fe anunciada per l'Església, fa present Crist en el cor de la persona i en el cor del món.

